

Неволя.

Татко му по кръчми ходи,
На провала пие;
Майка му пъкъ хорско, чуждо
Цѣлъ день пере, шие.

Гашитѣ му — само кръпки,
Дрехата — решето,
Съ носъ подпухналъ, пожълтѣло,
Съ погледъ мраченъ клето.

Всѣки день отъ тъмно утро
Скита по пазара,
Та поне за хлѣбъ корица
Нѣщо да искара.

Зеленчукъ, кокошки, месо...
Носи то горкото;
Живъ човѣкъ е и храница
Трѣбва за тѣлото!

Люб. Бобевски.



Редаторъ Н. Гйтанджиевъ. Издава Научното д-во
„Отецъ Паисий“ въ гр. Казанлъкъ.